Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 2. júla 2020*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Oslobodenia – Článok 135 ods. 1 písm. g) – Oslobodenia operácií správy podielových fondov od dane – Jediné plnenie použité na správu podielových fondov a iných fondov“

Vo veci C-231/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) [Druhostupňový súd (oddelenie pre daňové a majetkové spory), Spojené kráľovstvo] z 15. marca 2019 a doručený Súdnemu dvoru 15. marca 2019, ktorý súvisí s konaním:

BlackRock Investment Management (UK) Ltd

proti

Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory J.-C. Bonichot (spravodajca), sudcovia M. Safjan, L. Bay Larsen, C. Toader a N. Jääskinen,

generálny advokát: P. Pikamäe,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 18. decembra 2019,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– BlackRock Investment Management (UK) Ltd, v zastúpení: N. Skerrett, solicitor, L. Poots, barrister, a A. Hitchmough, QC,

– vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: Z. Lavery a F. Shibli, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci R. Hill, barrister,

– Európska komisia, v zastúpení: L. Lozano Palacios a R. Lyal, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 11. marca 2020,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 135 ods. 1 písm. g) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1, ďalej len „smernica o DPH“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou BlackRock Investment Management (UK) Ltd (ďalej len „BlackRock“) a Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Daňová a colná správa, Spojené kráľovstvo) (ďalej len „daňová správa“), ktorý sa týka toho, že daňová správa odmietla priznať spoločnosti BlackRock oslobodenie od dane z pridanej hodnoty (DPH) stanovené v článku 135 ods. 1 písm. g) smernice o DPH.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 1 ods. 2 druhý pododsek smernice o DPH stanovuje:

„Na každú transakciu sa uplatní DPH vypočítaná z ceny tovaru alebo služieb podľa sadzby platnej pre tento tovar alebo služby po odpočítaní sumy DPH, ktorou boli priamo zaťažené rôzne nákladové prvky.“

4 Podľa článku 2 ods. 1 tejto smernice:

„DPH podliehajú tieto transakcie:

…

c) poskytovanie služieb za protihodnotu na území členského štátu zdaniteľnou osobou, ktorá koná ako taká;

…“

5 Hlava IX uvedenej smernice, nazvaná „Oslobodenie od dane“, obsahuje články 131 až 166.

6 Článok 131 smernice o DPH, ktorý sa nachádza v kapitole I tejto hlavy, nazvaný „Všeobecné ustanovenia“, stanovuje:

„Oslobodenia od dane ustanovené v kapitolách 2 až 9 sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté ostatné ustanovenia Spoločenstva a v súlade s podmienkami, ktoré členské štáty stanovia na účely zabezpečenia správneho a jednoznačného uplatňovania tohto oslobodenia od dane a na účely predchádzania akýmkoľvek možným daňovým únikom, vyhýbaniu sa dani alebo zneužitiu dane.“

7 Článok 135 ods. 1 tejto smernice, ktorý sa nachádza v kapitole 3 uvedenej hlavy, s názvom „Oslobodenie od dane pri iných činnostiach“, stanovuje:

„Členské štáty oslobodia od dane tieto transakcie:

…

g) správa podielových fondov, ako ich definovali členské štáty;

…“

8 Článok 196 tej istej smernice, zmenený smernicou Rady 2008/8/ES z 12. februára 2008, stanovuje:

„DPH platí každá zdaniteľná osoba alebo nezdaniteľná právnická osoba, ktorá je identifikovaná pre DPH, ktorej sa poskytujú služby uvedené v článku 44, ak služby poskytuje zdaniteľná osoba, ktorá nie je usadená na území členského štátu.“

Právo Spojeného kráľovstva

9 Podľa článku 31 ods. 1 Value Added Tax Act 1994 (zákon o dani z pridanej hodnoty z roku 1994) „dodania tovarov alebo poskytnutia služieb sú oslobodené od dane, ak zodpovedajú opisu jednej z kategórií, ktoré sú aktuálne uvedené v prílohe 9“.

10 Skupina 5 tejto prílohy, ktorá sa týka financií, výslovne uvádza najmä služby správy zoznamu určitých investičných subjektov a určitých typov fondov. Podľa vysvetlení vnútroštátneho súdu tieto subjekty a tieto fondy sú subjektmi a fondmi, ktoré sa v Spojenom kráľovstve majú považovať za podielové fondy.

Skutkový stav sporu vo veci samej a prejudiciálna otázka

11 BlackRock je splnomocneným členom skupiny na účely DPH so sídlom v Spojenom kráľovstve, ktorá spája niekoľko spoločností vykonávajúcich činnosť správy fondov.

12 BlackRock spravuje podielové fondy, ako aj iné druhy fondov, pričom podielové fondy vzhľadom na počet, ako aj hodnotu spravovaných aktív nepredstavujú väčšinu spravovaných fondov.

13 Na správu všetkých týchto fondov BlackRock využíva služby poskytované spoločnosťou BlackRock Financial Management Inc. (ďalej len „BFMI“), americkou spoločnosťou z tej istej obchodnej skupiny. Tieto plnenia sú poskytované cez softvérovú platformu nazývanú Aladdin a pozostávajú z kombinácie hardvérových, softvérových a ľudských vstupov. Aladdin poskytuje portfóliovým manažérom analýzy výkonnosti a rizika a monitoring, ktoré sú zamerané na uľahčenie prijímania rozhodnutí o investíciách, sleduje súlad s právnymi predpismi a umožňuje uskutočňovať rozhodnutia o obchodoch. Podľa návrhu na začatie prejudiciálneho konania ide o jedno a to isté plnenie, bez ohľadu na to, o správu akých fondov ide.

14 Keďže BFMI nemá sídlo v Spojenom kráľovstve, BlackRock platí DPH v rámci mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti podľa článku 196 smernice o DPH.

15 V súvislosti s obdobím od 1. januára 2010 do 31. januára 2013 BlackRock zastávala názor, že služby použité na správu podielových fondov majú byť podľa článku 135 ods. 1 písm. g) tejto smernice oslobodené od DPH, takže zaplatila daň iba zo služieb použitých na správu iných fondov, pričom hodnota týchto služieb bola vypočítaná pomerne k hodnote týchto fondov na celkovej hodnote spravovaných fondov.

16 Daňová správa, ktorá nesúhlasila s takým prístupom, vystavila daňové výmery týkajúce sa tohto obdobia. BlackRock napadla tieto daňové výmery na First-tier Tribunal (Tax Chamber) [Súd prvého stupňa (oddelenie pre daňové spory), Spojené kráľovstvo], ktorý jej žalobu zamietol.

17 BlackRock podala proti tomuto rozsudku odvolanie na vnútroštátny súd, ktorý predložil návrh za začatie prejudiciálneho konania.

18 Pred posledným uvedeným súdom BlackRock tvrdí, že jej používanie platformy Aladdin musí byť v každom prípade oslobodené od dane v súvislosti s plneniami správy, ktoré sa poskytujú pre podielové fondy, pričom hodnota týchto plnení sa môže určiť v závislosti od ich podielu na celkovej hodnote spravovaných fondov. Daňová správa naopak tvrdí, že zdanené musia byť všetky plnenia, ktoré sa BlackRock poskytujú prostredníctvom platformy Aladdin, pretože táto spoločnosť spravuje väčšinou fondy, ktoré nie sú podielovými fondmi.

19 Za týchto okolností Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) [Druhostupňový súd (oddelenie pre daňové a majetkové spory)] rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 135 ods. 1 písm. g) smernice [2006/112] v situácii, keď poskytovateľ, ktorý je treťou stranou, poskytuje jediné plnenie správcovských služieb v zmysle uvedeného článku správcovi fondov, ktorý ho používa na správu podielových fondov i na správu (iných fondov), vykladať v tom zmysle, že:

a) ide o jediné plnenie, na ktoré sa uplatní jednotná sadzba dane? Ak áno, ako sa má táto jednotná sadzba určiť? Alebo

b) má sa protihodnota za toto jediné plnenie pomerne rozdeliť v závislosti od použitia správcovských služieb (napríklad podľa hodnoty prostriedkov spravovaných v rámci podielových fondov a iných fondov), takže časť jediného plnenia bude oslobodená od dane a časť bude podliehať dani?“

O prejudiciálnej otázke

20 Svojou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 135 ods. 1 písm. g) smernice o DPH má vykladať v tom zmysle, že na jediné plnenie služieb správy, poskytované počítačovou platformou patriacou poskytovateľovi, ktorý je treťou osobou, pre spoločnosť spravujúcu fondy, medzi ktoré patria podielové fondy, ako aj iné fondy, sa vzťahuje oslobodenie od DPH uvádzané v tomto ustanovení a ak je to tak, aké sú podmienky uplatnenia tohto oslobodenia od dane.

21 Treba pripomenúť, že ako vyplýva z ustálenej judikatúry, oslobodenia od dane stanovené v článku 135 ods. 1 smernice o DPH predstavujú autonómne pojmy práva Únie, ktorých cieľom je vyhnúť sa rozdielnemu uplatňovaniu systému DPH v jednotlivých členských štátoch (rozsudok z 25. júla 2018, DPAS, C-5/17, EU:C:2018:592, bod 28 a citovaná judikatúra).

22 Okrem toho výrazy použité na označenie oslobodení od dane uvedených v článku 135 ods. 1 smernice o DPH sa majú vykladať doslovne, keďže tieto oslobodenia predstavujú výnimky zo všeobecnej zásady, podľa ktorej sa DPH vyberá z každého poskytnutia služieb, ktoré zdaniteľná osoba uskutoční za protihodnotu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2018, Mailat, C-17/18, EU:C:2018:1038, bod 37). Z toho vyplýva, že ak poskytnutie služby nepatrí medzi oslobodenia stanovené touto smernicou, toto plnenie podlieha DPH podľa článku 2 ods. 1 písm. c) uvedenej smernice (rozsudok z 10. apríla 2019, PSM „K“, C-214/18, EU:C:2019:301, bod 43).

23 Na úvod, čo sa týka otázky, či poskytnutie služieb zo strany BFMI pre BlackRock prostredníctvom platformy Aladdin treba považovať za predstavujúce jediné plnenie, treba pripomenúť, že ako vyplýva z ustálenej judikatúry, hoci každé plnenie sa má zvyčajne považovať na účely DPH za odlišné a nezávislé, ako vyplýva z článku 1 ods. 2 druhého pododseku smernice o DPH, plnenie pozostávajúce z hospodárskeho hľadiska z jediného plnenia nesmie byť umelo členené, aby sa nezmenila funkčnosť systému DPH. Preto o jediné plnenie ide vtedy, keď sú dva alebo viaceré prvky alebo úkony dodané zdaniteľnou osobou zákazníkovi tak úzko spojené, že objektívne tvoria jediné neoddeliteľné hospodárske plnenie, ktorého rozdelenie by bolo neprirodzené (rozsudok z 18. januára 2018, Stadion Amsterdam, C-463/16, EU:C:2018:22, bod 22 a citovaná judikatúra).

24 V prejednávanej veci, ako poznamenal generálny advokát v bode 51 svojich návrhov, z dôkazov predložených Súdnemu dvoru najmä na pojednávaní vyplýva, že hodnota predmetného poskytnutia služby spočíva z hľadiska jeho príjemcu v kombinovanom využití rôznych funkcií počítačovej platformy Aladdin, takže toto poskytnutie služieb zdá sa treba považovať napriek mnohorakosti prvkov a úkonov dodaných uvedeným príjemcom za predstavujúce jedno nedeliteľné hospodárske plnenie.

25 Súdnemu dvoru, ktorému bola vec predložená v rámci článku 267 ZFEÚ, ale neprináleží kvalifikovať skutkový stav vo veci samej, keďže takáto kvalifikácia patrí do výlučnej právomoci vnútroštátneho súdu. Úlohou Súdneho dvora je iba poskytnúť vnútroštátnemu súdu výklad práva Únie potrebný pre rozhodnutie, ktoré má vnútroštátny súd prijať v jemu predloženom spore (rozsudky z 13. októbra 2005, Parking Brixen, C-458/03, EU:C:2005:605, bod 32, a z 21. mája 2015, Kansaneläkelaitos, C-269/14, neuverejnený, EU:C:2015:329, bod 25).

26 V prejednávanej veci zo znenia prejudiciálnej otázky vyplýva, že vnútroštátny súd považuje poskytnutie služieb sporných vo veci samej za „jedno a to isté plnenie“.

27 V dôsledku toho uvedené poskytnutie služieb treba na účely odpovede, ktorú treba dať na uvedenú prejudiciálnu otázku, považovať za jediné plnenie.

28 Po prvé treba venovať pozornosť skutočnosti, že „jediné plnenie“ sa v judikatúre Súdneho dvora môže vzťahovať na dva druhy situácií, ako to poznamenal generálny advokát v bode 42 svojich návrhov.

29 Na jednej strane o jediné plnenie ide v prípade, ak sa jedna alebo viaceré zložky musia považovať za hlavné plnenie, pričom iné zložky sa naopak majú považovať za vedľajšie plnenie alebo viacero vedľajších plnení a podliehajú rovnakému daňovému režimu ako hlavné plnenie. Konkrétne plnenie sa musí považovať za vedľajšie vo vzťahu k hlavnému plneniu, ak samo osebe nie je pre zákazníkov cieľom, ale je iba prostriedkom lepšieho využitia hlavnej služby poskytovateľa (rozsudky z 25. februára 1999, CPP, C-349/96, EU:C:1999:93, bod 30, ako aj z 18. januára 2018, Stadion Amsterdam, C-463/16, EU:C:2018:22, bod 23 a citovaná judikatúra).

30 Na druhej strane neoddeliteľné zložky jediného plnenia možno tiež klásť na rovnakú úroveň, takže sa nemožno domnievať, že jednu z nich treba považovať za hlavné plnenie a druhú za vedľajšie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júla 2012, Deutsche Bank, C-44/11, EU:C:2012:484, bod 27).

31 Podľa Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska plnenie sporné vo veci samej pozostáva z dvoch zložiek, pričom vedľajšou zložkou je poskytnutie služieb pre správu podielových fondov a hlavnou zložkou je poskytnutie služieb pre správu iných fondov. Tento štát neuvádza záver, že vedľajšia zložka musí byť predmetom rovnakého daňového zaobchádzania ako hlavná zložka, a teda musí byť zdanená, tak ako sú zdanené služby správy iných fondov, bez toho, aby sa na nich vzťahovalo oslobodenie od dane uvedené v článku 135 ods. 1 písm. g) smernice o DPH.

32 Treba však poznamenať, že v skutočnosti Spojené kráľovstvo nedospelo k rozlíšeniu medzi hlavnou zložkou a vedľajšou zložkou plnenia sporného vo veci samej, ale obmedzuje sa na rozlíšenie dvoch použití súhrnu služieb, ktoré ponúka platforma Aladdin, a to jedného na správu podielových fondov a druhého na správu iných fondov.

33 Okrem toho z návrhu na začatie prejudiciálneho konania nevyplýva, že v rámci plnení poskytovaných platformou, ako je platforma vo veci samej, by bolo možné rozlíšiť hlavné a vedľajšie plnenia. Služby analýzy trhov, kontroly výkonnosti, hodnotenia rizík, kontroly dodržania právnych predpisov a vykonania operácií zodpovedajú po sebe nasledujúcim etapám, ktoré sú všetky rovnako potrebné na realizáciu investičných operácií za dobrých podmienok. V dôsledku toho sa také plnenie analyzuje ako jediné plnenie zložené z rôznych zložiek rovnakej dôležitosti.

34 Súdny dvor už rozhodol, že poskytovanie služieb správy portfólia je jediným plnením, ktoré sa skladá z poskytovania analýzy a dozoru nad majetkom klienta, ktorý je investorom, a plnenia nákupu a predaja cenných papierov, pričom jedno aj druhé je rovnako nevyhnutné na dosiahnutie celkového plnenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júla 2012, Deutsche Bank, C-44/11, EU:C:2012:484, body 26 a 27).

35 Po druhé zo samotnej kvalifikácie jediného plnenia operácie skladajúcej sa z viacerých zložiek vyplýva, že táto operácia musí podliehať jednej a tej istej sadzbe DPH. Možnosť ponechaná členským štátom, aby na jednotlivé zložky tvoriace jediné plnenie uplatnili rôzne sadzby DPH, by totiž viedla k umelému rozdeleniu tohto plnenia, čo by mohlo zmeniť funkčnosť systému DPH (rozsudok z 18. januára 2018, Stadion Amsterdam, C-463/16, EU:C:2018:22, bod 26 a citovaná judikatúra).

36 BlackRock však popiera, že toto všeobecné pravidlo by vo veci samej bolo uplatniteľné. Podľa tejto spoločnosti totiž hoci uvedené pravidlo bráni tomu, aby rôzne zložky jediného plnenia boli predmetom rôzneho daňového zaobchádzania, nie je naopak žiadnou prekážkou pre to, aby sa daňové zaobchádzanie s jediným plnením odlišovalo v závislosti od jeho použitia. Daňové zaobchádzanie odlišujúce sa v závislosti od určenia poskytovania služieb navyše Súdny dvor už pripustil v bodoch 53 a 54 rozsudku zo 4. mája 2017, Komisia/Luxembursko (C-274/15, EU:C:2017:333).

37 Tento rozsudok však pre konanie vo veci samej nie je relevantný.

38 V skutočnosti v uvedenom rozsudku sa Súdny dvor vyslovil k výhrade založenej na porušení článku 132 ods. 1 písm. f) smernice o DPH. Tento článok oslobodzuje od dane „služby poskytované nezávislými skupinami osôb, ktorých činnosť je oslobodená od dane alebo vo vzťahu ku ktorej nevystupujú ako zdaniteľné osoby, a to na účely obstarania služieb pre ich členov, ktoré sú priamo potrebné na uskutočňovanie tejto činnosti…“. Toto ustanovenie tak definuje pôsobnosť oslobodenia od DPH, ktoré stanovuje v závislosti od určenia dotknutých služieb. Stanovuje tak daňové zaobchádzanie odlišujúce sa podľa tohto určenia, ako to konštatoval Súdny dvor vo vyššie uvedenom rozsudku.

39 Naopak oslobodenie od dane uvedené v článku 135 ods. 1 písm. g) smernice o DPH je definované výlučne vo vzťahu k povahe dotknutého plnenia, v danom prípade operácie správy podielových fondov. Znenie tohto ustanovenia teda neumožňuje rozdeliť daňové zaobchádzanie s jediným plnením v závislosti od jeho použití.

40 Z vyššie uvedeného vyplýva, že pri uplatnení pravidla pripomenutého v bode 35 tohto rozsudku jediné plnenie, ako je plnenie vo veci samej, musí byť predmetom jediného daňového zaobchádzania.

41 Po tretie treba posúdiť, či jediné daňové zaobchádzanie s takým plnením treba určiť v závislosti od povahy väčšiny spravovaných fondov. Vnútroštátny súd totiž počíta s možnosťou, že by všetky plnenia, ktoré prijíma BlackRock prostredníctvom platformy Aladdin boli zdaňované, pretože tieto plnenia sa väčšinou používajú na správu fondov, ktoré nie sú podielovými fondmi. Naopak podľa rovnakej logiky, pokiaľ by BlackRock spravovala väčšinou podielové fondy, všetky plnenia by museli byť oslobodené od DPH.

42 Na jednej strane sa však toto riešenie nemôže opierať o judikatúru týkajúcu sa zložených plnení obsahujúcich hlavnú zložku, ktorá určuje daňové zaobchádzanie s plnením, a vedľajšiu zložku, ktorá sa z daňového hľadiska stotožňuje s hlavnou zložkou. Ako totiž bolo uvedené v bode 32 tohto rozsudku, v danom prípade tu nie je hlavné plnenie sprevádzané vedľajším plnením.

43 Na druhej strane v súvislosti s článkom 13 B písm. d) bodom 6 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23), ktorého znenie bez podstatnej zmeny prebral článok 135 ods. 1 písm. g) smernice o DPH, Súdny dvor rozhodol, že správa investičných fondov v zmysle tohto

ustanovenia je definovaná v závislosti od povahy poskytovaných služieb a nie v závislosti od poskytovateľa alebo príjemcu služby (rozsudok zo 4. mája 2006, Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, bod 66).

44 Uplatňovanie jednotnej sadzby v závislosti od hlavného určenia služieb poskytovaných prostredníctvom takej platformy, ako je platforma Aladdin, by totiž mohlo viesť k poskytnutiu oslobodenia od dane pre správu podielových fondov tiež iným fondom. Ak by platila táto hypotéza, správca najmä podielových fondov by mohol získať oslobodenie od dane za plnenia pre všetky svoje činnosti správy fondov, vrátane iných fondov ako podielových fondov.

45 Takýto dôsledok by odporoval prísnej povahe výkladu oslobodenia od dane stanoveného v článku 135 ods. 1 písm. g) smernice o DPH, podobne ako iných oslobodení od dane, ktoré uvádza rovnaký odsek tohto článku, ako bolo pripomenuté v bode 22 tohto rozsudku.

46 Preto za okolností, ako sú okolnosti vo veci samej, daňové zaobchádzanie s poskytovaním služieb nemožno určiť v závislosti od povahy väčšiny fondov, ktoré dotknutá spoločnosť spravuje.

47 Po štvrté treba pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol, že na to, aby mohli byť kvalifikované ako plnenia oslobodené od dane v zmysle tohto ustanovenia služby správy poskytnuté externým správcom, musia tvoriť z celkového pohľadu samostatný súbor určený na splnenie osobitných a podstatných funkcií podielových fondov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. mája 2006, Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, body 70 a 71, ako aj zo 7. marca 2013, GfBk, C-275/11, EU:C:2013:141, bod 21).

48 V prejednávanej veci účastníci konania vo veci samej zhodne pripúšťajú, že predmetná služba bola vytvorená na účely správy investícií rôznej povahy a že ju najmä možno bez rozdielu používať na správu podielových fondov a správu iných fondov. Túto službu teda nemožno považovať za špecifickú pre správu podielových fondov.

49 V dôsledku toho poskytnutie služieb, o aké ide vo veci samej, nespĺňa podmienky na priznanie oslobodenia od dane, uvedeného v článku 135 ods. 1 písm. g) smernice o DPH.

50 Taký záver nemôže spochybňovať tvrdenie spoločnosti BlackRock založené na zásade zásady daňovej neutrality, podľa ktorého subjekty musia mať možnosť zvoliť si organizačný model, ktorý im z prísne ekonomického hľadiska najviac vyhovuje bez toho, aby podstupovali riziko, že ich plnenia budú vylúčené z oslobodenia od dane, stanoveného v článku 135 ods. 1 písm. g) smernice o DPH (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. mája 2006, Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, bod 68).

51 Keďže zásada daňovej neutrality je výkladovou zásadou pre smernicu o DPH a nie normou nadriadenou ustanoveniam tejto smernice, nemôže umožniť rozšíriť pôsobnosť oslobodenia od dane (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. júla 2012, Deutsche Bank, C-44/11, EU:C:2012:484, bod 45) a v dôsledku toho nemôže spraviť článok 135 ods. 1 písm. g) smernice o DPH uplatniteľným na plnenie, ako je plnenie vo veci samej, ktoré na to nespĺňa podmienky.

52 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na prejudiciálnu otázku odpovedať, že článok 135 ods. 1 písm. g) smernice 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že na jediné plnenie služieb správy, poskytované počítačovou platformou patriacou poskytovateľovi, ktorý je treťou osobou, pre spoločnosť spravujúcu fondy, medzi ktoré patria podielové fondy, ako aj iné fondy, sa nevzťahuje oslobodenie od dane uvádzané v tomto ustanovení.

O trovách

53 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 135 ods. 1 písm. g) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že na jediné plnenie služieb správy, poskytované počítačovou platformou patriacou poskytovateľovi, ktorý je treťou osobou, pre spoločnosť spravujúcu fondy, medzi ktoré patria podielové fondy, ako aj iné fondy, sa nevzťahuje oslobodenie od dane uvádzané v tomto ustanovení.

Podpisy